

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2017r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu – III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący – SSR Piotr Piekielny

Protokolant – starszy sekretarz sądowy Monika Militowska

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2017r. w Kaliszu na rozprawie sprawy z powództwa małoletniej A. B. zastępowanej przez matkę A. H. (1) przeciwko R. B. (1) o podwyższenie alimentów

1. Zmienia obowiązek alimentacyjny pozwanego R. B. (1) wobec małoletniej powódki A. B., ur. (...), ustalony w sprawie IC 644/13 Sądu Okręgowego w Kaliszu, a utrzymany w mocy w sprawie IIIRC 27/17 Sądu Rejonowego w Kaliszu, w ten sposób, że dotychczasową rentę alimentacyjną na jej rzecz podwyższa do kwoty po 1000zł m-cznie (jeden tysiąc), poczynając od 1 października 2017r., płatnej z góry do dnia 10 – tego każdego m-ca do rąk matki dziecka A. H. (1), z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat.

2. W pozostałym zakresie powództwo oddala.

3. Wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności i klauzulę wykonalności.

4. Nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 186zł tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych w sprawie.

5. Nie obciąża stron obowiązkiem zwrotu Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w Kaliszu pozostałych nieuiszczonych kosztów sądowych w sprawie.

6. Kosztami zastępstwa procesowego obciąża pozwanego w poniesionym przez niego zakresie.

(...) 137/17

UZASADNIENIE

Małoletnia A. B. zastępowana przez matkę A. H. (1) wniosła o podwyższenie alimentów należnych jej od ojca R. B. (1) do kwoty po 1000zł m-cznie (k. 2).

R. B. (1) zażądał oddalenia powództwa w sprawie (k. 31).

Sąd ustalił co następuje:

Prawomocnym wyrokiem z 22 stycznia 2014r. w sprawie IC 644/13 SO w Kaliszu rozwiązał małżeństwo A. i R. B. (1), bez orzekania o winie stron. Władzę rodzicielską nad małoletnią A. B., ur. (...), powierzono matce, zastrzegając dla ojca prawo współdecydowania w ważniejszych sprawach dziecka dotyczących nauki i wychowania oraz utrzymywania z nim osobistych kontaktów w terminach ustalonych przez oboje rodziców. Równocześnie zasądzone od ojca na rzecz dziewczynki alimenty w kwocie po 700zł m-cznie.

dowód – akta IC 644/13 – k. 288-288v wyrok.

Rozstrzygnięcie Sądu jak wyżej nie było przedmiotem zaskarżenia żadnej ze stron.

dowód – okoliczności niesporne

A. mieszkała wtedy z matką w wynajętym mieszkaniu. Chodziła do V klasy szkoły podstawowej prowadzonej przez Siostry S., za którą matka płaciła po 60zł m-cznie, łącznie z wakacjami. Uczęszczała też na lekcje j. angielskiego (ok. 60zł m-cznie). Małoletnia chorowała na kręgosłup, wadę wzroku (nosiła okulary). Pozostawała też pod opieką ortodonta. Była wreszcie objęta pomocą psychologiczną – pedagogiczną ze względu na trudności w koncentracji uwagi.

Ówczesny całkowity koszt jej utrzymania, razem z leczeniem i rehabilitacją kręgosłupa, a także udziałem w opłatach mieszkaniowych matki (por. niżej), stanowiła kwota po ok. 1500zł m-cznie.

dowód – akta IC 644/13 – k. 10 opinia, k. 14 dowody opłat, k. 80-80v-81 uzasadnienie,

k. 34, 285 zeznania A. H. (poprzednio B.)

A. H. (1) (w tamtym czasie B.), z zawodu technik ekonomista, nie pracowała zarobkowo. Była zarejestrowana w PUP, bez prawa do zasiłku dla bezrobotnych. Szukała pracy. Korzystała z pomocy materialnej swoich rodziców (pieniądze + żywność). Na własne utrzymanie wydawała po ok. 500zł m-cznie.

Wszystkie opłaty za wynajmowane przez nią i córkę mieszkanie wynosiły ogółem ok.1100zł m-cznie.

dowód – akta IC 644/13 – k. 16 oświadczenie, k. 80-80v-81,111 uzasadnienie, k. 34, 285

zeznania A. H. (poprzednio B.)

R. B. (1), z zawodu technik budowlany, mieszkał sam, na nieruchomości stanowiącej jego majątek odrębny (dom na działce kilkaset m² w L. k/ O. W..). Bieżące wydatki na jej utrzymanie stanowiła kwota po 200zł m-cznie, a zimą po 600zł m-cznie (ze względu na koszty opału).

Wymieniony był współdziałowcem (do 50%) spółki (...), która notowała wówczas straty finansowe (same zaległości na rzecz ZUS wynosiły ok. 45.000zł). Ponadto prowadził zakład remontowo-budowlany-handlowy (malowanie i szklenie), ale jego działalność była zawieszona.

De facto utrzymywał się z pracy dorywczej, zarabiając w ten sposób po 1000-1500zł m-cznie. Ponadto otrzymywał pomoc materialną od swoich rodziców w wysokości kolejnych 1500zł m-cznie + żywność (ojciec w/w prowadził firmę budowlaną, a matka przebywała na rencie).

Na swoje własne utrzymanie wydawał po 500zł m-cznie. Spłacał kredyt we frankach szwajcarskich (kwota ok. 61.480CHF, rata średnio po ok. 1050zł m-cznie).

Był właścicielem samochodu F. (...), rocznik 2002r. Ponadto jego spółka dysponowała samochodem C. (...), rocznik 2007.

Powód nieregularnie płacił pieniądze na utrzymanie córki A..

dowód – akta IC 644/13 – k. 29 informacja CeiDG, k. 34, 80v zeznania A. H.

(poprzednio B.), k.43 zażalenie, k.46-56 dokumenty firm; por. też

k. 43 zażalenie

Prawomocnym wyrokiem z 25 kwietnia 2017r. w sprawie IIIRC 27/17 SR w Kaliszu oddalił powództwo R. B. (1) o obniżenie alimentów ustalonych w sprawie IC 644/13.

dowód – akta IIIRC 27/17 – wyrok

Orzeczenie to nie było przedmiotem zaskarżenia przez którąkolwiek ze stron.

dowód – okoliczność niesporna

Małoletnia A. mieszkała wtedy razem z matką, ojczymem i przyrodnią 6-miesięczną siostrą A.. Jej matka w styczniu 2016r. zawarła kolejny związek małżeński, przyjmując nazwisko męża H..

Dziewczyna była wówczas uczennicą ostatniej klasy. Cierpiała nadal na liczne schorzenia, m.in. wada serca, wzroku(okulary), kręgosłup, neurolog (po urazie głowy na terenie szkoły). Pozostawała tak jak poprzednio pod opieką psychologiczno-pedagogiczną.

Przeciętne koszty jej utrzymania wynosiły łącznie z leczeniem po ok. 1650zł m-cznie.

W ich pokrywaniu pomagała matka A. H. (babka dziewczynki), która przeznaczała co miesiąc na jej utrzymanie średnio po 250zł.

dowód – akta IIIRC 27/17 – k. 27 opinia, k. 30 faktura, k. 31 rachunek, k. 32 karta

uczestnictwa, k. 100-101 zeznania A. H., por. tez k. 22 odpowiedź na pozew

W czasie sprawy IIIRC 27/17 matka małoletniej nie pracowała zarobkowo. Była wprawdzie zarejestrowana w PUP, bez prawa do zasiłku dla bezrobotnych, ale faktycznie nie szukała zatrudnienia. Leczyła się na zakrzepicę żył. Nie posiadała żadnych dokumentów lekarskich, z których wynikałoby, że nie może w ogóle pracować. Pozostawała na utrzymaniu swojego męża, który pokrywał koszty jej utrzymania (razem z leczeniem), wspólnej córki A., a także wszystkie opłaty mieszkaniowe za swoje własne mieszkanie (kwota po ok. 1200zł m-cznie)

Małżonek A. H. był kierowcą w transporcie międzynarodowym, jeździł na TIR-ach. Zarabiał po ok. 6000zł netto m-cznie.

Splaca kredyt za meble na raty (kwota po 500zł m-cznie).

dowód – akta IIIRC 27/17 - k. 24 opłata, k. 29 czynsz, k. 32-39 faktury, k. 44

zaświadczenie, k. 100-101 zeznania A. H.

R. H. mieszkał w trakcie sprawy IIIRC 27/17 z rodzicami, prowadząc z nimi wspólne gospodarstwo domowe i de facto pozostając na ich pełnym utrzymaniu (jego koszt, łącznie z leczeniem, to suma od 1100 do 1300zł m-cznie). Należący do niego dom z działką stał pusty. Cała nieruchomość została wystawiona na sprzedaż za kwotę 550.000 – 600.000zł.

Powód sprzedał osobie trzeciej swoje udziały w spółce (...). Nie otrzymał jednak należnych z tego tytułu 25.000zł, o które procesował się z nabywcą w sądzie. Kolejny proces wytoczył tej samej osobie o kwotę 43.000zł zaległości za pracę świadczoną na rzecz tej spółki

(po sprzedaży udziałów jak wyżej, zarabiał w niej po 3000-4000zł m-cznie). Od czerwca 2016r. zrezygnował jednak z zatrudnienia w niej z powodu wspomnianych zaległości. Pracował dorywczo przy robotach remontowo-budowlanych, zarabiając po 500-700zł m-cznie. Ostatnio zatrudnił się na 1/4 etatu do 31 maja b.r. jako konserwator, pracownik budowlany za wynagrodzeniem brutto po 500zł m-cznie. Pracodawca obiecał mu przedłużenie zatrudnienia w większym rozmiarze po pozytywnym upływie tego okresu.

Wymieniony był nadal obciążony kredytem we frankach szwajcarskich (rata ok. 1000zł m-cznie), który spłacali do tej pory jego rodzice. Nie uregulował też w całości poprzednich zaległości na rzecz ZUS (ma ich jeszcze 20.000 – 30.000zł) i za energię elektryczną (nie zna ich wysokości).

Nie posiadał już F. (...), który zeźłomował.

Tak jak w czasie rozvodu, leczył się na kręgosłup. Do tego doszły problemy neurologiczne, z przepukliną. Nie okazał jednak Sądowi żadnego dokumentu lekarskiego stwierdzającego jego częściową lub całkowitą niezdolność do pracy zarobkowej.

Z córką A. ostatnio widział się w grudniu ub.r. Poza świątecznym prezentem, kupił jej dodatkowo kurtkę i buty.

dowód – akta IIIRC 27/17 - k. 69 umowa, k. 70 umowa, k. 88 pismo, k. 90 zawiadomienie,

k. 91-93 decyzja, k. 94 wniosek, k. 95 postanowienie, k. 99-100 zeznania

R. B.

Powiatowy Urząd Pracy w O. W.. (a więc blisko obecnego miejsca zamieszkania powoda) w chwili wyrokowania w sprawie IIIRC 27/17 dysponował ofertami pracy w budownictwie (robotnicy budowlani, pomocnicy), opiewającymi na kwoty 2000zł, a nawet 3000zł wynagrodzenia.

dowód – akta IIIRC 27/17 - k. 50-58 pismo PUP z wykazem ofert

Aktualnie A. mieszka w dalszym ciągu z matką, ojczymem i przyrodnią siostrą A..

Od września b.r. dziewczyna jest uczennicą (...) w K.. Musi dojeżdżać do tej szkoły (koszt biletu miesięcznego 50zł). Ponieważ w ub. roku szkolnym miała problemy z kilkoma przedmiotami, korzysta obecnie z korepetycji z matematyki i chemii (koszt 200zł m-cznie).

Tak jak poprzednio pozostaje pod opieką różnych specjalistów. Doszły do tego konsultacje neurologiczne (podejrzenie padaczki pourazowej) i ortopedyczne (wkładki do obuwia, rehabilitacja). Wydatki z tym związane pochłaniają kolejne 100zł m-cznie.

Bieżące przeciętne koszty utrzymania powódki, razem z jej udziałem w opłatach mieszkaniowych, stanowi kwota po ok.2000zł m-cznie. Matka A. nie wspomniała nic o tym, aby w ich pokrywaniu partycypowała tak jak w czasie sprawy IIIRC 27/17 babka małoletniej.

dowód – akta IIIRC 137/17 – k. 8-11 zaświadczenie, k. 13-14 rachunki, k. 15-18

skierowanie, k. 24 opłata, k. 26 faktura, k. 86-90 faktury, k. 91 zaświadczenie,

k. 93-95 karta informacyjna, k. 98-99 karta kwalifikacyjna, k. 150 zeznania

matki powódki

A. H. (1) jest teraz zarejestrowana jako bezrobotna bez prawa do zasiłku. Tak jak wcześniej, razem z córką A., pozostaje na utrzymaniu swojego męża, który ponosi także wszelkie opłaty mieszkaniowe.

Swoje własne potrzeby matka małoletniej ocenia na 1800zł m-cznie, zaś wspomnianej córki A. na 2000zł m-cznie. W ich zaspakajaniu pomaga też finansowo matka A. H. (1) (kwotą po 700-1000zł m-cznie) oraz obecny teść (sumą po 1500zł m-cznie).

Małżonek matki powódki jeździ nadal jako kierowca na tirach za granicą. Zarabia po 6000-7000zł m-cznie. Przekazuje alimenty na dwójkę własnych dzieci w kwocie po 1500zł m-cznie. Spłaca też kredyt na używany samochód O. (...), rata po 300euro m-cznie, koniec spłaty w czerwcu przyszłego roku.

dowód – k. 27 zaświadczenie, k. 150 zeznania A. H.

R. H. mieszka z partnerką u jej rodziców, prowadząc z nimi wspólne gospodarstwo domowe. Nie wie w jaki sposób partnerka rozlicza się z nimi z tego tytułu. Jego dom z działką jest nadal wystawiony do sprzedaży. Pozwany nie obniżył jednak proponowanej poprzednio przez siebie ceny sprzedaży.

Po sprawie IIIRC 27/17 wymieniony wycofał pozew przeciwko spółce (...) o zapłatę wspomnianych wcześniej 43.000zł, bo złożył go do niewłaściwego sądu pracy. Zamierza wnieść go ponownie do sądu cywilnego. Prowadzi natomiast nadal przed sądem pracy sprawę o kwotę 25.000zł z tytułu zbycia przez siebie udziałów we wskazanej spółce, z które do tej pory nie otrzymał należności.

Obecnie nie pracuje z uwagi na swoje liczne schorzenia. Czeka na operację przepukliny. Jego ma firmę prowadzącą usługi prawne. Ponadto jest zatrudniona u (...) komornika. Pozwany nie zna ogólnej wysokości jej dochodów.

Posiada on w dalszym ciągu wspomniany kredyt we frankach szwajcarskich. Pozostało mu jeszcze do spłaty 5000-6000 franków. Ma jeszcze zadłużenia na rzecz ZUS, ale nie pamięta ich wysokości.

Z A. ostatni raz widział się w Święta Bożego Narodzenia. Kupił jej wtedy kurtkę i buty.

dowód – k. 34-41 umowy, k. 42-246 aneks, k. 59 wezwanie, k. 61 pismo, k. 62-63 decyzja,

k. 67 wniosek, k. 68-69 decyzja, k. 123 skierowanie, k. 125 zaświadczenie, k. 127

zaświadczenie, k. 129, 131, 141, 142, 143 zaświadczenia, k. 146 reklamacja,

k. 147 zaświadczenie, k. 151-152 zeznania pozwanego

Sąd uznał za wiarygodne zeznania stron w części, w jakiej były one zgodne z ustalonym stanem faktycznym niniejszej sprawy.

Zeznania te były bowiem stanowcze, konsekwentne w trakcie całego procesu, pozbawione wewnętrznych i wzajemnych sprzeczności. W odpowiednich fragmentach znajdowały one potwierdzenie w treści zaliczonych w poczet dowodów dokumentów. Ich wiarygodność nie została też skutecznie podważona przez stronę przeciwną. Ponadto zeznania jak wyżej dotyczyły aktualnych (por. art.316§1kpc) okoliczności, istotnych dla prawidłowego merytorycznego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy (szczególnie zobacz dalej w uzasadnieniu – rozważania prawne). Nie budziły one wreszcie uzasadnionych wątpliwości co do swojej rzetelności z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego Sądu oraz przesłanek określonych w art.233§1kpc.

Pozostałe zeznania stron, jako nie spełniające łącznie wszystkich w/w kryteriów, Sąd pominął.

W szczególności dotyczyło to twierdzeń stron w przedmiocie sposobu realizacji przez pozwanego dotychczasowego obowiązku alimentacyjnego względem córki. Matka małoletniej twierdziła wobec Sądu, że ojciec od lutego b.r. zaprzestał przekazywania jakichkolwiek pieniędzy na utrzymanie A. (k. 150-151). Z kolei R. B. sugerował, że ma nawet nadpłatę z tego tytułu (k. 152).

Sąd uznał, że kwestia czy i w jakim zakresie pozwany wywiązał się z powinności płacenia córce alimentów ustalonych w sprawie rozwodowej IC 644/13, nie miała istotnego znaczenia dla meritum niniejszej sprawy, w tym zwłaszcza dla ustalenia zaistnienia ustawowych przesłanek podwyższenia alimentów na rzecz powódki (szczególnie por. dalej rozważania prawne). W ślad za tym Sąd przyjął, że sami rodzice małoletniej powinni wyjaśnić między sobą, czy

pozwany posiada nadal zaległości z tytułu należnych córce alimentów. Mogą to także uczynić w toku stosownej egzekucji komorniczej.

Na marginesie, Sąd zwrócił uwagę, że pozwany nie powoływał się w ogóle na ew. nadpłatę alimentów w założonej przez siebie i prawomocnie przegranej sprawie IIIRC 27/17 o ich obniżenie. Uczynił to dopiero w niniejszej sprawie w trakcie końcowego przesłuchania stron w dniu 19 września 2017r., choć mógł podnieść tę okoliczność znacznie wcześniej, np. w odpowiedzi na pozew.

Sąd nie podzielił także trafności poglądu pozwanego, że jego obecne możliwości płatnicze, a zwłaszcza stan zdrowia, nie pozwalają jemu na podwyżkę alimentów dla powódki

(k. 151).

Obszerne wyjaśnienie stanowiska Sądu z tym zakresie znajduje się w dalszej części tego uzasadnienia -zob. rozważania prawne.

Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania treści zaliczonych w poczet dowodów dokumentów. Dotyczyły one okoliczności istotnych dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy. Zostały przy tym sporządzone przez uprawnione do ich wystawienia podmioty, w zakresie przypisanych im prawem kompetencji. Wreszcie obie strony procesu nie zgłaszały jakichkolwiek uwag, czy zastrzeżeń w przedmiocie wiarygodności tych dokumentów.

Sąd zważył co następuje:

Stosownie do art.138kro w zw. z art.133§1 i 135§1-2kro, w razie zmiany stosunków można żądać m.in. podwyższenia alimentów na rzecz dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, w zakresie odpowiadającym jego aktualnym usprawiedliwionym potrzebom oraz bieżącym możliwościom płatniczym zobowiązanego rodzica.

Ostatnia sądowa konkretyzacja obowiązku alimentacyjnego R. B. (1) wobec małoletniej A. B. miała miejsce w sprawie IIIRC 27/17. Prawomocnym wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2017r. SR Kalisz oddalił wówczas powództwo wyżej wymienionego o obniżenie dotychczasowej wysokości świadczeń w kwocie po 700zł m-cznie, ustalonych w sprawie IC 644/13.

Przyczyną takiego rozstrzygnięcia było uznanie przez Sąd, że możliwości zarobkowe i majątkowe ojca dziecka z chwili wyrokowania w sprawie IIIRC 27/17, pozwalały jemu nadal na płacenie alimentów w wysokości co najmniej po 700zł m-cznie.

Konkluzję taką Sąd oparł m.in. na przyjęciu, że R. B. nie dowiódł, dlaczego pomimo niezapłacenia jemu przez nabywcę udziałów w spółce (...) należności za te udziały w kwocie 25.000zł, kontynuował dalej współpracę z tą osobą jako osoba zatrudniona w spółce, choć pracodawca nie płacił jemu regularnie za świadczoną na swoją rzecz pracę, wskutek czego powstała ostatecznie kolejna zaległość na sumę 43.000zł (k. 93 w aktach IIIRC 27/17). W konsekwencji, obie w/w wierzytelności, co do których toczyły się zresztą wtedy procesy sądowe (k. 99 w aktach j.w.), przesądzały w ocenie Sądu o istnieniu określonych możliwości płatniczych ojca dziecka w rozumieniu art.135§1kro.

Identycznie zdaniem Sądu należało potraktować należącą do R. B. zabudowaną nieruchomość (dom na kilkusetmetrowej działce), z której nie korzystał on już i nie zamierzał tego robić, gdyż wystawił ją na sprzedaż za sumę 550.000-600.000zł (k. 100 w aktach j.w.). Także ta wartość świadczyła o określonych możliwościach majątkowych zobowiązanego w znaczeniu wynikającym z art.135§1kro.

Trafności wspomnianych ustaleń nie podważały wedle Sądu ówczesne zobowiązania finansowe R. B.: kredyt frankowy, zaległości na rzecz ZUS i innych podmiotów. Jak stwierdzono w sprawie IIIRC 27/17, powstały one bowiem już przed rozwodem rodziców A. i były związane z niepowodzeniami w działalności gospodarczej ojca dziecka. Istniały one przy tym już w chwili ustalania alimentów na małoletnią po 700zł m-cznie w wyroku rozwodowym i nie miały wedle sądu rozwodowego decydującego wpływu na wysokość tych świadczeń (por. k. 111 akt IIIRC 27/17). W ślad za tym SR Kalisz

zwrócił uwagę w sprawie IIIRC 27/17, że w ciągu minionych 3 lat, jakie upłynęły od daty rozvodu, R. B. nie uczynił nic, aby doprowadzić do istotnego zmniejszenia wysokości omawianych zaległości. Dlatego sam fakt ich istnienia nie mógł zdaniem Sądu skutkować koniecznością zmniejszenia należnych A. świadczeń, tym bardziej, że w chwili ich powstawania R. B. wiedział doskonale, iż posiada na utrzymaniu małoletnią córkę i musi liczyć się z koniecznością ponoszenia związanych z tym wydatków. Ponadto obsługę kredytu frankowego zapewniali w tamtym czasie (wyrok z 25 kwietnia 2017r. w sprawie IIIRC 27/17) jego rodzice (kwota po ok. 1000zł m-cznie – k. 100 w aktach IIIRC 27/17), zaś sugestia R. B., że mogą zaprzestać to robić w przyszłości (k. 100 w aktach j.w.), nie została w żaden sposób dowiedziona procesowo, np. przez powołanie kogoś z nich w charakterze świadka na tę okoliczność, czy choćby przedłożenie ich pisemnego oświadczenia w tej mierze.

Wreszcie Sąd uwzględnił w sprawie IIIRC 27/17, że R. B. dopiero od 28 marca 2017r. (a więc już w czasie trwania tej sprawy) podjął stałe zatrudnienie na ¼ etatu za kwotę po 500zł brutto m-cznie (k. 69 i 99 w aktach IIIRC 27/17). Nie dowiódł on przy tym w żadnym razie, że była to jedyna i najlepsza dla niego opcja zatrudnienia, skoro z informacji przekazanych wtedy Sądowi przez PUP w O. W.. (czyli nieopodal miejsca zamieszkania R. B.) wynikało wprost, że w tym samym czasie oferowano na tamtejszym rynku pracy zatrudnienia zgodne z kwalifikacjami pozwanego i wynagrodzeniem po 2000zł, a nawet 3000zł m-cznie (k. 50-58 w aktach IIIRC 27/17).

R. B. nie wykazał przy tym w sprawie IIIRC 27/17, aby przeszkodą w podjęciu przez niego takiej pracy był jego ówczesny stan zdrowia. W końcu Sąd nie mógł pominąć, że bezpośrednio przed podjęciem wskazanego zatrudnienia, R. B. pracował dorywczo i jak sam zeznał, potrafił zarobić na czysto do 700zł m-cznie, a więc znacznie więcej niż osiągał z późniejszej legalnej pracy na ¼ etatu (po 500zł brutto m-cznie – por. k. 99 i 69 w aktach IIIRC 27/17).

Zważywszy zatem na to, że według twierdzeń samego R. B. w sprawie IIIRC 27/17, mieszkał on w tamtym czasie z rodzicami i pozostawał na ich całkowitym utrzymaniu (k. 100 w aktach j.w.), że poza A. nie miał nikogo innego na utrzymaniu (okoliczność niesporna), praktycznie wszystkie zarobione przez siebie z pracy dorywczej pieniądze, mógł on przeznaczać na alimenty dla córki i to w kwocie po 700zł m-cznie. Utrata tych możliwości na rzecz pracy od 28 marca b.r. na ¼ etatu za 500zł brutto, odpowiadała więc w ocenie Sądu przesłankom z art.136kro i nie mogła zostać uwzględniona na korzyść zobowiązanego do alimentów.

Wyłączną podstawą faktyczną swojego stanowiska procesowego w niniejszej sprawie pozwany uczynił ostatecznie twierdzenie, że uwagi na jego obecny stan zdrowia nie stać go na zapłacenie córce większych niż do tej pory alimentów.

W związku z tym przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu było przede wszystkim miarodajne stwierdzenie, czy aktualna sytuacja materialna pozwanego pozwalała jemu w chwili wyrokowania w niniejszej sprawie (art.316§1kpc) na zapłacenie córce większych alimentów niż po 700zł m-cznie, a w szczególności dochodzonych pozwem (zob. k. 3 akt IIIRC 137/17).

Punktem odniesienia dla takiej oceny, były oczywiście opisane przed chwilą ustalenia i konkluzje Sądu w sprawie IIIRC 27/17. Wydany w tej sprawie prawomocny wyrok z 25 kwietnia 2017r., korzystał bowiem (także wobec stron) z przywilejów wynikających z art.366kpc.

Analizując zatem z tego punktu widzenia twierdzenia stron w sprawie IIIRC 137/17, a także zgromadzone w niej z ich inicjatywy materiały dowodowe, Sąd doszedł do przekonania, że R. B. (występując z profesjonalnym pełnomocnikiem z wyboru) nie wykazał w ogóle procesowo (art.6kc, art.232kpc), aby od chwili uprawomocnienia się wyroku z 25 kwietnia 2017r. w sprawie IIIRC 27/17, uległy jakiegokolwiek niekorzystnej zmianie ustalone wtedy przez Sąd okoliczności dot.: należności pozwanego wobec spółki (...), przeznaczonej do sprzedaży nieruchomości, a wreszcie posiadanych przez pozwanego zobowiązań (zob. wcześniej w tym uzasadnieniu).

Tymczasem procesowe wykazanie istnienia niekorzystnych i całkowicie niezależnych od pozwanego zmian w omawianym zakresie, niezbędne było dla skutecznej jego obrony przed ew. podwyżką alimentów na rzecz małoletniej A..

Sąd przyjął bowiem w sprawie IIIRC 27/17, że wierzytelności wobec spółki (...) oraz przeznaczony do sprzedaży dom na działce pozwanego, przesądzają o istnieniu jego określonych możliwości majątkowych w rozumieniu art.135§1kro. W ślad za tym, Sąd nie stwierdził w sprawie IIIRC 27/17, że tak rozumiane możliwości płatnicze pozwanego opiewają jedynie na kwotę po 700zł m-cznie dotychczasowych alimentów. Wprost przeciwnie, już sama wskazana przez pozwanego wartość wystawionej na sprzedaż nieruchomości (550.000 – 600.000zł m-cznie – por. uprzednio w uzasadnieniu), sugerowała jednoznacznie, że wskazane możliwości

(nawet przy ostatecznym zbyciu nieruchomości za znacznie mniejszą cenę), są o wiele większe niż suma po 700zł m-cznie.

Za trafnością takiej oceny przemawiało też to, że pozwany nie potrafił wyjaśnić sensownie Sądowi w niniejszej sprawie, dlaczego nie obniżył proponowanej ceny sprzedaży, co sprzyjałoby znalezieniu nabywcy na nieruchomość, a w ślad za tym, umożliwiłoby większą niż do tej pory alimentację powódki. Pozwany nie zdołał także przekonać Sądu, że zasadne było wycofanie przez niego pozwu przeciwko spółce (...) o zaległe wierzytelności (por. k. 151 akt). Sam pozwany przyznał zresztą, że złoży ten pozew ponownie, ale do innego Sądu (karta jak wyżej).

W świetle przywołanych przed chwilą okoliczności, stanowisko pozwanego, że jego aktualne możliwości płatnicze w znaczeniu art.135§1kro nie pozwalają jemu na płacenie wyższych alimentów na córkę, było oczywiście bezzasadne, tym bardziej, że według zeznań samego pozwanego, nie ma on obecnie dalej innych dzieci na utrzymaniu, a sam jest w całości utrzymywany przez swoją aktualną partnerkę, z którą mieszka i prowadzi wspólne gospodarstwo domowe (k. 151).

Bez znaczenia dla przedstawionej powyżej oceny pozostawały twierdzenia pozwanego w przedmiocie jego obecnego stanu zdrowia i braku możliwości zarobkowania (por. wcześniej stan faktyczny).

Nie mogły one w żadnym razie skutkować odmową podwyższenia alimentów na rzecz małoletniej powódki. Możliwości zarobkowe stanowią bowiem tylko jeden z elementów możliwości płatniczych w rozumieniu art.135§1kro. Drugi z nich – to możliwości majątkowe, a takowe pozwany posiadał oraz posiada nadal w opisanym przed chwilą znaczeniu i zakresie.

Matka małoletniej wyceniła bieżące potrzeby córki na kwotę 2000zł m-cznie, łącznie z jej udziałem w opłatach mieszkaniowych. Wymieniła przy tym zasadnicze składniki tych kosztów (k. 150).

Z zeznań wyżej wymienionej w sprawie IIIRC 27/17 wynika, że ówczesne całkowite potrzeby córki określała ona na sumę po 1650zł m-cznie (por. k. 22 w aktach IIIRC 27/17). Zeznając natomiast w niniejszej sprawie A. H. podała, że w porównaniu ze sprawą IIIRC 27/17 potrzeby córki wzrosły o wydatki na: bilet na dojazdy do szkoły w K. (kwota po 50zł m-cznie), leczenie u neurologa (po 100zł m-cznie). Zmieniły się także wydatki na korepetycje (obecnie po 200zł m-cznie) – k. 150 w aktach IIIRC 137/17. Ponadto matka małoletniej nie wspomniała o tym, że babka dziewczyny nadal daje po 200-300zł m-cznie na utrzymanie wnuczki, tak jak czyniła to w czasie sprawy IIIRC 27/17 (zob. k. 150 w aktach IIIRC 137/17 i k. 101 w aktach IIIRC 27/17).

Wszystkie wymienione twierdzenia nie były w ogóle kontestowane przez pełnomocnika pozwanego, nie wspominając już nawet o procesowym podważeniu ich wiarygodności. W związku z tym Sąd uznał, że obecne potrzeby powódki wynoszą po ok. 2000zł m-cznie.

Matka małoletniej domagała się od pozwanego sumy po 1000zł m-cznie, a więc stanowiącej połowę bieżących usprawiedliwionych potrzeb córki. Nie powoływała się ona zatem na przywilej wynikający z art.135§2kro, zgodnie z którym rodzic może wypełniać swój obowiązek alimentacyjny wobec dziecka w całości lub w części poprzez osobiste starania o jego wychowania i utrzymanie.

Bezspornym było między stronami, że w realiach niniejszej sprawy uprawnienie to służyłoby jedynie matce dziewczynki. Jak podała ona bowiem na rozprawie 19 września 2017r., pozwany nie tylko od dłuższego czasu nie interesuje się losem A.(k. 150).

Zważywszy zatem na wszystkie podniesione do tej pory w tym uzasadnieniu okoliczności Sąd uznał, że pozwany może i powinien płacić na bieżąco na powódkę alimenty w kwocie po 1000zł m-cznie, co skutkowało rozstrzygnięciem jak w punktach 1-2 wyroku.

Wcześniejsze potrzeby małoletniej powódki zostały już w pełni zaspokojone samodzielnie przez jej matkę i po części przez ojczyma. Zasadność i zakres ich ew. zwrotu podlegają zatem rozliczeniu między zainteresowanymi w odrębnym postępowaniu regresowym opartym na art.140§1kro.

Jak podkreślono już wcześniej w tym uzasadnieniu, kwestia rozliczeń między rodzicami małoletniej z tytułu dotychczasowych alimentów na jej rzecz, nie miała decydującego znaczenia dla meritum tej sprawy i powinna zostać rozstrzygnięta w sposób opisany przez Sąd (por. uprzednio – ocena zeznań stron).

Rygor natychmiastowej wykonalności i klauzulę wykonalności wyroku w części zasądzającej alimenty nadano na podstawie art.333§1pkt.1 oraz art.782§1 i 1082kpc (punkt 3 wyroku).

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu w sprawie oparto na treści art.98§1i3kpc, a także art.96ust.1pkt.1, art.96ust.2, art.113ust.1, 2 i 4 Ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (punkt 4-6 wyroku). Sąd miał przy tym na uwadze, że pozwany nie wnosił wcale w trakcie procesu o ew. zwolnienie od obowiązku poniesienia kosztów sądowych w razie przegrania sprawy.